

Ninna Pedersen (FP):

Det er ikke, fordi jeg mener, at fremskridtspartiets finanspolitiske ordfører ikke har holdt sin tale godt nok. Han har på udmærket måde fortalt om fremskridtspartiets finanspolitik.

Det, jeg især fæstede mig ved, var hr. Camres omtale af socialindkomstbegrebet, hvor han nævned, at regnefejlen vedrørende betaling for børns daginstitutionsoophold i og for sig ikke skyldtes socialindkomstbegrebet, sådan måtte jeg forstå det. Så kunne man fristes til at spørge: hvad skyldes det så? Socialindkomstbegrebet er ikke godt nok. Socialindkomstbegrebet er gjort nødvendigt af en fejlslagen socialpolitik med en bistandslov, som vi ikke mere har råd til at have. Derfor er socialindkomstbegrebet kun en lappeløsning. I denne sag såvel som i mange andre sager savner vi en økonomisk beregning af konsekvenserne af de love, der gennemføres i folketinget.

På samme måde kunne man plukke mange andre ting ud af hr. Camres tale og sige: hvis den dårlige økonomiske politik, der føres herhjemme, ikke er socialdemokratiets og dets støttepartiers ansvar, hvis ansvar er det så? Det taler om hulheden i den politik, der føres.

Den forslidte floskel om, at olieprisstigninger og uforudsete ugunstige vilkår kommede udefra skulle være hovedårsagen til landets elendige økonomiske situation, er ikke engang den halve sandhed. Hovedårsagen er først og fremmest den elendige hjemlige styring af finanspolitikken, af udgiftspolitikken og af politikken inden for den offentlige sektor. En laden stå til, en vent-bare-og-se politik med lappeløsninger er en afgrundspolitik, landet ikke mere kan leve med. Befolkningens nødråb kan læses ud fra stadigt accelererende sociale ydelser og tilskudspolitikken til erhvervslivet. Patienter Danmark har nået et stadium, der markerer håbløshed. Medicinen er ikke andre landes problemer – medicinen er en anden politik.

Tang Sørensen (FP):

Det, der kalder mig på talerstolen på nuværende tidspunkt, er venstres formand, hr. Christophersens bemærkninger.

Hr. Christophersen kom med en række betragtninger, som jeg er meget enig med hr.

Christophersen i, vedrørende landets meget alvorlige økonomiske situation. Jeg er også enig i de betragtninger, han kom med vedrørende den politik, der føres fra socialdemokratiets side, for at forsøge at rette op på det, men som ikke fører til noget godt resultat.

Det, der kalder mig på talerstolen, er hr. Christophersens bemærkninger om, at venstre nu er parat til at ofre tocifrede milliardbeløb bl. a. på landbruget og på andre erhverv i erhvervsstøtteordninger, og at venstre er parat til at fremskaffe disse milliardbeløb. Det vil jeg gerne have dokumentation for i løbet af 3-4 måneder, for det vil jo sige, at venstre i forbindelse med det finanslovsforslag, som skal til behandling her i folketinget i løbet af efteråret, stiller med besparelsesforslag af størrelsesordenen 20, måske 25 mia kr., hvis man skal opfylde de løfter, hr. Christophersen her fra folketingets talerstol har givet landbrugserhvervet og andre erhverv. Jeg kan dårligt forestille mig, at hr. Christophersen vil skaffe de tocifrede milliardbeløb ved en forøgelse af udskrivningen af skatter. Det må da ske ved besparelser over finansloven.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Et lidt flittigere studium af venstres forslag kunne have forhindret, at vi skal bruge tid på denne drøftelse, vil jeg gerne sige til hr. Tang Sørensen.

Hr. Tang Sørensen ved udmærket, at venstre har fremsat en række forslag om en erhvervsdynamisk skattepolitik. De koster et stort milliardbeløb, det fremgår i øvrigt også af bemærkningerne, og det er forslag til skattelettelser på en lang, lang række erhvervs-skatteområder. Vi har samtidig sagt om landbrugets gældssituation, at man bliver nødt til at se i øjnene, hvad enten man kan lide det eller ej, at en gældssanering vil finde sted, enten uorganiseret med alle de ulykker, det trækker med sig, eller organiseret, hvor det offentlige medvirker. Det er klart, at hvis man vil kombinere en erhvervsvenlig skattepolitik med en løsning af landbrugets gældsproblemer, så kommer man meget nemt op på et tocifret milliardbeløb, og det modsvares ganske klart af de to forslag til offentlige udgiftsreformer, vi har fremsat, som viser, at vi over en 3-årig periode kommer op